

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5P/21/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214202007
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zdenka Saraková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8214202007.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Zdenkou Sarakovou vo veci starostlivosti súdu o maloletého R. A., U.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove, dieťaťa rodičov G. A., U.. XX.X.XXXX, R. M. XX, XXX XX M. K. G. A., U.. XX.X.XXXX, R. M., D. L. XXX/X, zastúpenej JUDr. Petrom Cehelníkom, advokátom, so sídlom ul. Konštantínova 6, 080 01 Prešov, o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Bardejov, č. k. 3C/134/2011-39 zo dňa 24.7.2012 vo výroku o výživnom zo strany otca pre maloletého R. tak, že z v y š u j e výživné zo sumy 120,- eur mesačne za dobu od 1.9.2014 do 31.1.2015 na sumu 170,- eur mesačne.

Dlžné výživné za dobu od 1.9.2014 do 31.1.2015 vo výške 250,- eur p o v o ľ u j e otcovi splácať v splátkach po 50,-eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc bežným výživným za mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku.

Konanie v časti o zvýšení výživného za dobu od 8.2.2013 do 31.8.2014 z a s t a v u j e .

O návrhu na zvýšenie výživného za dobu od 1.2.2015 bude rozhodnuté konečným rozsudkom, v ktorom bude rozhodnuté o trovách celého konania.

odôvodnenie:

Otec maloletého sa návrhom na začatie konania, ktorý podal na tunajšom súde dňa 16.1.2012 a o ktorom začalo konanie pod sp. zn. 5P/106/2012 domáhal úpravy styku s maloletým R. A., U.. XX.XX.XXXX, ktorý sa mu narodil v manželstve s matkou maloletého G. A., a ktorý bol na čas po rozvode rozsudkom Okresného súdu Bardejov, č. k. 3C/134/20011 zverený do osobnej starostlivosti matky.

V priebehu konania o úpravu styku otca s maloletými deťmi, matka v písomnom podaní, ktoré súdu doručila dňa 8.2.2013, ktorým sa vyjadrovala k obsahu návrhu otca maloletého na úpravu styku, vzniesla vzájomný návrh, ktorým sa domáhala, aby súd zmenil rozsudok Okresného súdu Bardejov, č. k. 3C/134/2011 zo dňa 24.7.2012, ktorým bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletého R. vo výroku o výživnom tak, že zvýši výživné otcovi pre maloletého R. zo sumy 120,- eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne. Vzájomný návrh odôvodnila tým, že príjem otca je 1 300,- eur mesačne, všeobecne potrebami dieťaťa jej príjmom, taktiež len všeobecne. V tomto o vzájomnom návrhu, žiadne ďalšie konkrétne skutočnosti k zvýšeniu výživného neuvádzala.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov, č. k. 5P/106/2012 súd rozhodol o návrhu otca na úpravu styku tak, že upravil styk otca s maloletým. Rozhodol o trovách konania účastníkov v tej časti konania,

ktorá sa týkala úpravy styku a vec v časti o vzájomnom návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloletého vylúčil na samostatné konanie. Rozsudok vo výroku o úprave styku otca s maloletým bol napadnutý odvolaním matky maloletého. Krajský súd v Prešove, rozsudkom, č. k. 6CoP/14/2014-134 zo dňa 9.9.2014 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o úprave styku otca s maloletým R. A.. Výrok rozsudku, ktorým bola vec v časti o vzájomnom návrhu matky na zvýšenie výživného vylúčená na samostatné konanie, odvolanie podané nebolo. V tomto výroku rozsudok nadobudol právoplatnosť 4.3.2014.

Konanie o návrhu matky na zvýšenie výživného pokračuje po vylúčení veci na samostatné konanie pod sp. zn. 5P/21/2014.

Matka maloletého už v konaní pod sp. zn. 5P/106/2012 trvala na svojom návrhu na zvýšenie výživného pre maloletého R.. Tvrdila, že od doby posledného rozhodovania o výživnom došlo ku zmene pomerov u maloletého. Zvýšili sa výdavky na maloletého, pretože je častejšie chorý. Častejšie chodia k lekárovi. Taktiež sa zvýšili náklady na škôlku. Uzavrela aj poisťnú zmluvu na úrazové poistenie maloletého.

Otec maloletého s návrhom matky na zvýšenie výživného nesúhlasil. Navrhoval návrh zamietnuť. K svojim zárobkovým, majetkovým a osobným pomerom ešte v čase konanie o úprave styku s maloletým, teda ešte v konaní pod sp. zn. 5P/106/2012 uvádzal, že žije sám. Pracuje v Nemecku v spoločnosti K. W. I. I.. Pracuje v sklade. Ide o internetový obchod. Buď zaúča nových pracovníkov alebo pracuje pri balení tovaru s pracovnou dobou 8 hodín denne, 5 dní v týždni s tým, že šiesty deň si môže nadrobiť. Pracuje v tejto spoločnosti od 1.1.2012. Jeho príjem sa pohybuje okolo 1.300,- eur v priemere mesačne v čistom. Tvrdil, že iný príjem okrem príjmu z pracovného pomeru nemá. Aj keď sa mu podľa pracovnej zmluvy po roku príjem zvyšoval, po rozvoze manželstva došlo k zmene daňového zaťaženia, takže jeho príjem zostal rovnaký. K výdavkom počas práce v zahraničí uvádzal, že býva v 1-izbovom byte. Nájomné 362,- eur mesačne, vrátane energií. Tvrdil, že má prenajatú aj garáž, za prenájom ktorej platí 32,- eur mesačne. Tvrdil, že auto, ktoré užíva, je auto jeho otca. Kúpil ho otec, ešte za trvania jeho manželstva s matkou maloletého. Zo svojho príjmu spláca 2 úvery. Išlo o peniaze na zariadenie a na nákup nábytku. Vecí, ktoré boli zakúpené z jedného úveru zostali jemu, bol kupovaný nábytok ešte za trvania manželstva. Ďalší úver, ktorý spláca, je úver, ktorý zobral po rozvoze manželstva. Zobral si úver vo výške 11.000,- eur. Peniaze sčasti použil na úpravu bytu v Nemecku a na úpravu bytu rodičov v ich dome. Tvrdil, že nebolo to nevyhnutné, ale že si to mohol dovoliť, vzhľadom na výživné. Vedel, že to bude môcť splácať. Finančnú rezervu si nevytvára. Tvrdil, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti, a ani hnutelné veci väčšej hodnoty.

Matka maloletého k zmene pomerov, ešte v konaní vo veci o úprave styku otca s maloletým uvádzala, že ak príjem otca je 1300,- eur mesačne a jej príjem 158,- eur, tak je to neporovnateľné. Maloletý už v čase posledného rozhodovania o výživnom pri rozvoze manželstva bol umiestnený v materskej škôlke. K zmene pomerov ku dňu podania návrhu na zvýšenie výživného /návrh bol podaný 8.2.2013 a rozhodnutie o rozvoze manželstva je z 24.7.2012/ uvádzala, že aktuálne výdavky so zabezpečením potrieb maloletého sa zvýšili. sa zvýšili.

Zo spisu tunajšieho súdu, vo veci rozvoze manželstva rodičov maloletého, č. k. 3C/134/2011 súd zistil, že rozsudkom, č. k. 3C/134/2011-39 zo dňa 24.7.2012 bolo manželstvo G. A. K. G. A. rozvedené a bola schválená dohoda rodičov, podľa ktorej maloletý R. na čas po rozvoze bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 120,- eur mesačne na čas po rozvoze. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.8.2012.

Keďže sa účastníci vzdali práva podať proti vyhlásenému rozsudku odvolanie, odôvodnenie rozhodnutia bolo vypracované v skrátenej forme rozhodnutie a obsahuje iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých súd rozhodol. V odôvodnení. Sa neuvádzajú skutočnosti, z ktorých súd vychádzal pri schvaľovaní dohody o výške výživného zo strany otca pre maloletého. Zo spisu a z výpovedí rodičov maloletého vo veci rozvoze manželstva súd zistil, že v čase posledného rozhodovania o výživnom pracovala matka maloletého na polovičný úväzok ako zdravotná sestra v ambulancii súkromného lekára v R. s príjmom 158,- eur mesačne. Poberala prídavok na dieťa vo výške 22,- eur mesačne. Bývala spolu s rodičmi v R., časť N. M., ktorým prispievala na náklady spoločnej domácnosti 100,- eur. Maloletý v čase posledného rozhodovania o výživnom, v čase rozvoze manželstva rodičov bol už umiestnený v

materskej škôlke. Mal 4,5 roka. Matka mala náklady na maloletého so zabezpečením jeho pobytu v materskej škôlke a na krytie jeho ďalších bežných potrieb.

Otec maloletého pracoval už v tom čase v Nemecku a to u zamestnávateľa, u ktorého pracoval ešte aj v čase začatia konania o návrhu matky na zvýšenie výživného a pokiaľ ide o jeho príjmy a výdavky v čase posledného rozhodovania o výživnom, dá sa predpokladať že boli rovnaké ako uvádzal už v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, keďže v čase podania návrhu matky pracoval u toho istého zamestnávateľa a v tom istom mieste ako v čase posledného rozhodovania o výživnom.

Podľa § 163 ods. 2 O.s.p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 78 ods.1,3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného je potrebné porovnať okolnosti, z ktorých súd vychádzal pri určení výživného v čase posledného rozhodovania o výživnom a okolnosti, aké sú v čase rozhodovania o návrhu na zmenu výživného, čo je rozhodujúce pre posúdenie, či došlo alebo nedošlo od posledného rozhodovania o výživnom ku podstatnej zmene pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletého dieťaťa. Je preto vždy potrebné porovnať okolnosti, ktoré boli rozhodujúce pre určenie výživného v čase posledného rozhodovania o výživnom a v období, kedy sa koná o návrhu na zvýšenie výživného. Nie je rozhodujúce to, či výživné, ktoré bolo naposledy určené bolo primerané, rozhodujúce je iba či došlo alebo nedošlo od doby posledného rozhodovania o výživnom k zmene pomerov. U maloletých detí je to nástup na základnú školu a neskôr pokiaľ ide o školopovinné deti zmenou pomerov je zväčša prechod na vyššiu stupeň školskej dochádzky. Príprava na budúce povolanie štúdiom na strednej škole, vysokej škole, zhoršenie zdravotného stavu. U rodičov je to zhoršenie alebo zlepšenie majetkových pomerov, zvýšenie, prípadne zníženie príjmu, zmena v počte vyživovaných osôb a podobne. Je potrebné prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného vtedy, keď sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Teda nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné bolo primerané, resp. že doterajšie výživné je neprimerané.

Pri zistenej zmene pomerov, pre určenie konkrétnej výšky výživného sú rozhodujúce kritéria uvedené v ustanovení § 62 a nasl. Zákona o rodine.

Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V priebehu konania o návrhu matky na zvýšenie výživného matka zobrala návrh na zvýšenie výživného späť v časti, v ktorej sa domáhala zvýšenia výživného za obdobie do 31.8.2014, teda za obdobie, ktoré predchádzalo nástupu maloletého do prvého ročníka základnej školy.

Vzhľadom na to, že súd nezistil, aby v čase od rozvodu manželstva účastníkov do doby podania návrhu matky na zvýšenie výživného /návrh bol podaný po polroku od rozvodu manželstva /podstatnú zmenu pomerov aj ľadom na krátky čas, ktorý uplynul od rozhodovania súdu o rozvodu manželstva k dátumu podania vzájomného návrhu na zvýšenie výživného a k podstatnej zmene pomerov u maloletého došlo nástupom na základnú školu, súd dospel k záveru, že k podstatnej zmene pomerov u maloletého došlo od jeho nástupu na základnú školu a preto bez ďalšieho, konanie v časti o návrhu matky na zvýšenie výživného za obdobie od 8.2.2013 do 31.8.2014 z dôvodu čiastočného späťvzatia návrhu, zastavil /§ 96 O.s.p./.

Vzhľadom na zistenú podstatnú zmenu pomerov, ktorá u maloletého nastala jeho nástupom na základnú školu, súd nepokračoval v konaní o zvýšenie výživného za dobu pred 1.9.2014 aj bez návrhu. Nebol dôvod pokračovať v konaní bez návrhu.

Predmetom konania tak zostalo rozhodovanie o návrhu matky na zvýšenie výživného za dobu od 1.9.2014 do budúcnosti.

Súd vykonal dokazovanie opakovaným výsluchom rodičov maloletého, zisťovaním osobných, majetkových a zárobkových pomerov rodičov maloletého, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré predkladal otec o zániku jeho pracovného pomeru, v spoločnosti, kde pracoval v čase rozvodu manželstva aj v čase podania návrhu matky na zvýšenie výživného, s obsahom pracovnej zmluvy o uzavretí nového pracovného pomeru, zisťoval okolnosti, týkajúce sa skončenia jeho pracovného pomeru a zistil, že maloletý R. dňa 17.12.2013 dovŕšil vek 6 rokov a dňa 1.9.2014 nastúpil do prvého ročníka základnej školy. To súd považuje za podstatnú zmenu pomerov u maloletého, ku ktorej došlo od doby posledného rozhodovania o výživnom. Od posledného rozhodovania o výživnom došlo ku zmene pomerov aj u matky maloletého a aj k ďalšej zmene pomerov u maloletého, pretože matka už nežije s maloletým v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi v obci N. M., ale presťahovala sa do obce M., okres Prešov. Došlo k zmene jej zamestnávateľa. Maloletý už nastupoval do Základnej školy v obci M.. V M. žije matka maloletého s priateľom, s ktorým vedú spoločnú domácnosť. Matka maloletého má naďalej vyživovaciu povinnosť iba k maloletému R.U.. K zmene pomerov matky došlo v mesiaci septembri 2014, kedy sa presťahovala s dieťaťom do obce M.. Bývajú s priateľom a s maloletým R. v 3-izbovom byte, ktorý je vlastníctvom jej priateľa. Jej priateľ je zamestnaný vo W. U. E. D. H. D. s príjmom cca 730,- eur v priemere mesačne. Nevedela uviesť, či ide o čistú, alebo o hrubú mzdu. Matka maloletého je od 7.1.2015 zamestnaná u D. E., U..O.. na internej ambulancii s príjmom odmenou 350,- eur mesačne brutto, 305 eur mesačne netto, čo preukázala predložením opisu jej mzdového listu. Jej priateľ má vyživovaciu povinnosť k jednému dieťaťu, ktoré žije s matkou, ku ktorému má vyživovaciu povinnosť. Náklady na bývanie v spoločnej domácnosti s priateľom sú 166,84 eur, vrátane energií a koncesionárskych poplatkov. Na náklady bývania ona prispieva 60,- eur mesačne svojmu priateľovi. Maloletý chodí aj do školskej družiny, stravuje sa v školskej jedálni / obedy/. Náklady na stravenky sú 15-18,- eur v priemere mesačne. Poplatok za školskú družinu 3,- eur mesačne, 2,- eurá mesačne za školské krúžky, 10,- eur na školský rok je školné. Poistné za poistenie maloletého platí matka 263,- eur ročne. Maloletý býva často chorý, zápaly nosných dutín. Náklady na lieky sú v priemere 10,- eur mesačne. Náklady na oblečenie pre maloletého matka vyčísliła sumou 125,- eur ročne, na obuv 130,- eur v priemere ročne, hygienické potreby 20,- eur mesačne. Ďalej sú to náklady na detské časopisy, knihy, náklady matky na cestovné z miesta terajšieho bydliska do miesta výkonu práce sú 40,- eur v priemere mesačne.

Otec maloletého naďalej trval na zamietnutí návrhu na zvýšenie výživného. K ďalšiemu trvaniu pracovného pomeru u jeho posledného zamestnávateľa, u ktorého pracoval v čase podania návrhu matky na zvýšenie výživného v čase rozvodu manželstva uvádzal, že ku skončeniu pracovného pomeru došlo výpoveďou zo strany jeho zamestnávateľa. V súvislosti so skončením jeho pracovného pomeru mu neboli poskytnuté žiadne benefity. Tvrdil, že má prísľub zamestnania v pracovnej agentúre O. v Holandsku alebo v Nemecku a že očakáva zárobok okolo 1.200,- eur v čistom. Náklady na bývanie by mal mať približne rovnaké, ako doposiaľ. Odkedy mu skončil pracovný pomer u jeho posledného zamestnávateľa, vrátil sa na Slovensko a bol evidovaný na Úrade práce od 25.11.2014 do 14.1.2015, a to na Úrade práce v Nemecku. Tvrdil, že mu nevznikol nárok na podporu v nezamestnanosti, vzhľadom na skončenie pracovného pomeru a aj z dôvodu, že jednou z podmienok vzniku takéhoto nároku

bolo, aby sa zdržiaval a spolupracoval s úradom a nebolo to pre neho výhodné, zostať naďalej v Nemecku. O sociálne dávky sa v Nemecku nezaujímal. Na Slovensku bol od 23.12.2014. Tvrdil, že ani pri predpokladanom príjme 1.200,- eur v čistom nebude môcť prispievať na výživu maloletého vyššou sumou, než prispieva doposiaľ. Poukazoval na to, že navrhoval matke, že požiada o rodinné prídavky v Nemecku, ktoré mohli byť vyplácané vo výške 186,- eur mesačne, s čím ale matka nesúhlasila. Otec má naďalej vyživovaciu povinnosť iba k maloletému R.. Pre súd sú prekvapivé vyjadrenia otca na pojednávaní, ak pokiaľ ide o náklady na potreby dieťaťa, že výdavky na zakúpenie hračiek pre dieťa, že tieto nie sú nevyhnuté, že dieťa hračky nepotrebuje, že sa s ním dá zahrať aj iným spôsobom. Súd je toho názoru, že hračky pre dieťa vo veku 6 rokov a náklady na ne v primeranom rozsahu, patria medzi odôvodnené potreby dieťaťa, pokiaľ schopnosti a možnosti rodičov nie sú také, žeby im ich krytie neumožňovali. Hra s hračkami rozvíja u dieťaťa kreativitu a ďalšie jeho schopnosti, pomáha mu vo vývoji, takže aj náklady na nákup hračiek, v prípade, ak je to v schopnostiach a možnostiach rodičov, je potrebné považovať za náklady, ktoré sú potrebné a súvisiace so zabezpečovaním potrieb dieťaťa. Takéto vyjadrenie otca je zarážajúce aj z dôvodu, že v rámci svojich výdavkov uvádzal napr. aj výdavky 30,- eur na fitness.

K tvrdeniu otca, že odmietla súčinnosť otcovi pri podávaní žiadosti o rodinné prídavky v Nemecku matka uviedla, že otec pýtal od nej iba rodný list dieťaťa a bála sa, aby dieťa neuniesol, tak mu odmietla rodný list vydať. Otec jej nezdôvodnil, na čo rodný list potrebuje, ani sa ho na to nepýtala.

Podľa vyjadrenia rodičov, otec na výživu dieťaťa neprispieva viac, než súdom určeným výživným.

Z obsahu listinných dôkazov, predložených otcom o jeho príjmoch v čase, keď pracoval u zamestnávateľa u ktorého pracoval v čase rozvodu manželstva a až do 25.11.2014, kedy došlo ku skončeniu jeho pracovného pomeru výpoveďou zo strany zamestnávateľa, z dôvodu porušenia bezpečnostných predpisov na strane zamestnanca, - mzdové listy otca maloletého, že jeho čistý príjem u tohto zamestnávateľa bol cca 1350,- eur mesačne.

Z listinných dôkazov, ktoré boli predložené súdu súd zistil, že otec bol po skončení pracovného pomeru u posledného zamestnávateľa mal nastúpiť do zamestnania v Holandsku 19.1.2015, kde mal pracovať do 19.4.2015. Podľa vyjadrenia agentúry, ktorá mu sprostredkovala zamestnanie O. Slovensko s.r.o. do práce nenastúpil a zmluva bola anulovaná. Otec predložil súdu výpoveď v skúšobnej dobe s uvedením dôvodu nespokojnosti s ubytovacím zariadením v zahraničí, ktoré mu bolo poskytnuté.

Na posledné pojednávanie sa otec nedostavil, svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil, termín pojednávania zobral na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní, ktoré bolo odročené na určitý termín, nedostavil sa ani kolízny opatrovník maloletého. Pojednávanie nežiadali odročiť ani otec maloletého ani kolízny opatrovník maloletého, boli tak splnené podmienky pre konanie v neprítomnosti otca maloletého a aj kolízneho opatrovníka.

Porovnaním okolností rozhodujúcich pre určenie výživného v čase posledného rozhodovania o výživnom a v čase rozhodovania o návrhu matky na zvýšenie výživného, súd dospel k záveru, že došlo od posledného rozhodovania o výživnom k podstatnej zmene pomerov maloletého, a to v súvislosti s jeho vyšším vekom, keď dosiahol vek už 6 rokov a nastúpil povinnú školskú dochádzku. Takáto zmena pomerov sa považuje súdnou praxou za podstatnú zmenu pomerov u dieťaťa, zvyšujúca náklady na krytie jeho potrieb a teda zmenou pomerov odôvodňujúcou zvýšenie výživného. K zmene pomerov došlo aj u matky maloletého, ktorá s maloletým sa presťahovala do obce M., kde žije s priateľom. Nevedie už spoločnú domácnosť s rodičmi. Zvýšil sa síce jej príjem, ale aj náklady na domácnosť, keď už nebýva s dieťaťom u rodičov. Naďalej sa o dieťa osobne stará a vzhľadom na vek dieťaťa, rozsah jej osobnej starostlivosti o dieťa je ešte taký, že pokryje v celom rozsahu vyživovaciu povinnosť matky voči dieťaťu, na čo súd je povinný prihliadať pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného zo strany otca.

Pri posudzovaní schopnosti a možnosti otca maloletého, prispievať na výživu dieťaťa súd dospel k záveru, že je potrebné vychádzať pokiaľ ide zatiaľ o obdobie od 1.9.2014 do 31.1.2015 zo schopností a možností, aké otec mal, pokiaľ ide o dosahovanie jeho príjmu a to v čase keď pracoval v spoločnosti K., kde jeho príjem bol cca 1350,- eur netto. To, že došlo ku skončeniu pracovného pomeru u predchádzajúceho zamestnávateľa si zavinil sám, keďže došlo k výpovedi zo strany zamestnávateľa,

ktorú nenapadol a taktiež, pokiaľ ide o ďalšieho jeho zamestnávateľa, nemožno považovať za dôvodné skončenie pracovného pomeru tak, ako tvrdil otec, že mu nevyhovovali podmienky .

Súd rozhodol vo veci čiastočným rozsudkom za dobu od 1.9.2014 do doby 31.1.2015 tak že zvýšil výživné otcovi zo sumy 120,-- eur mesačne na sumu 170,-- eur mesačne . Takto určené výživné zodpovedá potrebám dieťaťa aj schopnostiam otca aké mal prispievať na výživu dieťaťa v čase keď bol zamestnaný v spoločnosti K. s prihladením aj na jeho výdavky , ktoré mal keď tam pracoval a aj s prihladením na to, že s prácou v zahraničí sú zvýšené výdavky na bývanie a ďalšie výdavky na dopravu z miesta výkonu práce na Slovensko, aj z dôvodu, aby sa mohol stretávať s dieťaťom v rámci upraveného styku a aby mu to jeho schopnosti a možnosti dovoľovali, a aby mu zostali finančné prostriedky aj na zabezpečovanie, teraz zvýšených výdavkov na dopravu za dieťaťom.

Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča a u otca vzhľadom na dôvod skončenia jeho pracovného pomeru treba mať za to, ako kedy sa vzdal výhodnejšieho zamestnania. Nemožno prihladať ani na jeho úver, ktorý spláca na úpravy bytu u rodičov ani na úpravu bytu v Nemecku kde býval, pretože neide o výdavky otca, ktoré by boli nevyhnutné.

Z dôvodu, že matka na pojednávaní uviedla, že podľa informácii, ktorá má od otca maloletého tento mal mať úraz nebolo možné posúdiť jeho schopnosti a možnosti prispievať na výživu maloletého do budúcnosti. Pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného za dobu od 1.2.2015, bude potrebné doplniť dokazovanie a bude rozhodnuté o ňom v konečnom rozsudku.

Za obdobie od 1.9.2014 do 31.1.2015 vzhľadom na zvýšenie výživného o 50,-- eur mesačne , vznikol otcovi dlh na výživnom vo výške 250,-- eur /5 mesiacov x 50,--/, ktorý súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50,-- eur a zároveň určil podmienky ich splatnosti/ § 160 os. 1 O.s.p./.

O návrhu matky na zvýšenie výživného za dobu od 1.2.2015 do budúcnosti bude po doplnení dokazovania rozhodované konečným rozsudkom, ktorým bude rozhodované aj o trovách konania o zvýšení výživného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonanými navrhnutými dôkazmi potrebnými na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 O.s.p.).